

Оксана Бойко

ГОРАД КАХАНЫ

Мой горад родны, я кахаю цябе,

Як птушку, цябе адпускаю.

І часта я так прымушаю сябе,

І часта цябе пакідаю.

Вось рэкі твае і азёры, лясы.

Я сэрцам сваім прысягаю.

Зусім немагчыма апісаць усёй красы.

Я бачыць усё гэта жадаю.

Багацці твае: палі і лугі.

Расцеш ты, мой горад каханы.

Шмат проліта было людское крыві.

Ты, сэрцам, душою жаданы.

Мой горад родны, я кахаю цябе,

Як птушку, цябе адпускаю,

І часта я так прымушаю сябе,

І часта цябе пакідаю.